

• صاحب امتیاز و مدیرمسئول: غلامحسین کرباسچی • مشاوران: عباس عبدی و احمد زیدآبادی • سردبیر: محمد جواد روح • سردبیر آنلاین: افشین امیرشاهی • معاون سردبیر: مهرداد خدیر • دبیران گروه‌ها: فرزانه طهرانی (اقتصاد) • آرمن منتظری (دیپلماسی و بین‌الملل) • علی ورامینی (رسانه و فرهنگ) • سمیه متقی (سیاست) • الهه ابراهیمی (خبر) آرش خاموشی (عکس) • هادی حیدری (طرح و کاریکاتور) • شبنم رحمتی (معاون آنلاین) • مدیر هنری: مهدی قربانی تبار • حروفچینی و ویراستاری: شهرام هادی • مدیر اداری و آگهی‌ها: شاهرخ حیدری • تلفن روابط عمومی: ۸۸۷۴۹۳۰۵۰ • تحریریه: ۸۸۷۳۵۴۰۷ • آگهی‌ها: ۸۸۷۳۵۴۰۷ • نشانی: خیابان شهید بهشتی، خیابان پاکستان، کوچه دوازدهم، پلاک ۱۸ • لیتوگرافی و چاپ: هم‌میهن • توزیع: نشر گستر امروز نوین • تلفن: ۰۲۱-۹۱۳۰۴۱۴۲

هم نادر، هم با شکوه

درباره بیلبوردهای غلامرضا تختی در شهر تهران

علی ورامینی
خبرنگار گروه فرهنگ

در آخرین سال‌های عمر مرحوم ادیب برومند، شاعر ملی و یار وفادار مصدق که تا آخر عمر بلندش به ایده مصدق وفادار بود، گفت‌وگویی با او درباره تختی و نسبتش با جبهه ملی داشتیم که هنوز مجال منتشر شدن نیافته است. می‌گفت غلامرضا تختی زمانی از او خواست تا در جبهه ملی آن زمان حضور داشته باشد و کمک کند. مرحوم برومند پیشنهاد عضویت در شورای مرکزی را به او می‌دهد اما تختی قبول نمی‌کند. می‌گوید من سواد و تخصص این موقعیت را ندارم. در عوض پیشنهاد می‌کند زمانی که جلسه‌ای در شورای مرکزی برگزار است، مسئول امنیت و حراست از محل برگزاری در برابر اراذل حکومتی با او باشد.

این روزها که برنهای شهرداری با تصاویر این چهره اسطوره‌ای ترین شده است، با دیدن هر بیلبوردی آن صحبت‌های ادیب برومند به خاطر می‌آید و به این فکر می‌کنم که نسبت متولیان امروز شهر تهران و همفکران‌شان با جهان‌پهلوان تختی چیست؟

نسبت آنان که بدون داشتن یک روز سابقه مدیریت اجرایی و با تخصصی فرسنگ‌ها دور از مدیریت شهری، به سودای رسیدن به این منصب هزار کار کردند برای حفظش هزار کار می‌کنند، با او که گفت «من فقط از این ساختمان حراست می‌کنم» چیست؟

به این فکر می‌کنم که بعضی اوقات محبوبترین شمایل‌ها و مقبول‌ترین چهره‌ها وقتی در جای نادرست قرار می‌گیرند، چقدر «نادر» می‌شوند. نه که خدای ناکرده شمایل اسطوره‌ای جهان‌پهلوان تختی نادر شود، که چهره چو آفتاب او هرگز سیاهی نگیرد، اینکه چطور یک چیز بسیار دور از چیزی در جایی قرار بگیرد که جایش نیست، نادر می‌شود. همانطور که جهان‌پهلوان فهمید اگر به شورای مرکزی جبهه ملی بروند نادر می‌شود. کمالات پیش از آن هم به پست و مقام‌های حکومتی نه گفته بود که اگر آری گو به قدرت بود دیگر تختی نبود.

دور بودن جهان‌پهلوان تختی از بیلبوردهای شهرداری امروز فقط از این بابت نیست که او آنچه در تخصصش نبود را نپذیرفت، تختی بیش از هر صفت دیگری به فروتنی اشتها داشت، به اینکه حتی زمانی که در بالاترین مقام ورزشی بود و محبوبترین چهره میان مردم، چنان تواضعی داشت که زبانزد خاص و عام بود. آن مرام و مسلک را قیاس کنید با شیوه سخن گفتن متولی امروز شهر تهران درباره ساخت مسجد در پارک قیصریه که با آن لحن گفت: «می‌سازیم، خوب هم می‌سازیم»

به تختی فکر می‌کنم، به او که نتوانست این همه درد و رنج مردم را تاب بیاورد، به او که هر چه داشت می‌بخشید تا گره‌ای از کسی باز کند، به او که غم‌پاد گرفت از غم مردم و می‌گفت که توان حل و تحمل این همه خواست و نیاز مردم را ندارد، به او که پشت به دولت، مکتب و قدرت می‌کرد و به سوی فرودست‌ترین و در حاشیه‌ترین مردمان گشوده بود. به او فکر می‌کنم و به آن‌ها که امروز می‌خواهند با چسبیدن به نام و شمایلش برای خود اعتباری دست‌وپا کنند. آنها که زمانی که کمی دورتر از قدرت بودند، درد و رنج مردم را ناشی از بی‌عزسی مسئولان وقت می‌دانستند و امروز که بر ارکه قدرت، بی‌ترقی می‌تازند، سهم تقصیری از این همه درد و رنج مردم را برای خود بر نمی‌دارند.

مسئولان شهری اگر از من مشورت می‌خواستند، می‌گفتم اگر چه نام و شمایل تختی در هر بانگ و منظری زیباست، اما به اینجا و این بیلبوردها نمی‌آید. در عوض، چهره آن قهرمان کشتی‌ای که به هیچ پست و مقامی نه نگفت و ادبیاتش بسیار شبیه مسئولان امروز است خیلی بیشتر به این تابلوهای تبلیغاتی شهرداری می‌آید. تختی برای زیرگرفتن هایش و مدال‌هایش، جهان‌پهلوان نشد، او تختی شد چون هرگز مثل آن قهرمانی که بیشتر اوقات هم جز جومی عایدش نشد، عکس‌اش سر میز با مفسدان اقتصادی دیده نشد، و مانند بعضی از ورزشکاران قیمت یک مدال المپیک را به قیمت تصاحب زمین و پست و... با مردم حساب نکرد. تختی جهان‌پهلوان شد چون سودایی جز کم کردن درد و رنج مردمان نداشت. آن هم با خضوع و محو کردن کامل خود.

اما این حرکت سوبیه قابل تأمل دیگری هم دارد؛ اینکه کسی چنان بزید که حتی دورترین آدم‌ها به سلوک و سبکی او هم نتوانند ستایش نکنند و برای خوشنامی خود به اعتبار او چنگ بزنند. آن هم کسی که فقط ۲۷ سال در این جهان زندگی کرد. شاید همین بیلبوردهای نادر بهانه‌ای شود برای اینکه بیاندیشیم که زندگی جز لذت سوبیه‌های دیگری هم می‌تواند داشته باشد، مثل پهلوان تختی که سوبیه زیبای زندگی، سوبیه اخلاقی آن را انتخاب کرد.

عکس: Gettyimages

هراس قرمزهای جزیره

درباره آنچه بر سر منچستریونایتد و لیورپول آمده است

سپهر خرمی

گزارشگر ورزشی هم‌میهن

فصل آینده برای هواداران لیورپول و یونایتد بسیار سخت خواهد بود چرا که قرار است تفکرات جدیدی در این دو تیم اجرایی شود «هیچ وقت تنها قدم نخواهی زد». این محبوب‌ترین و البته تاثیرگذارترین شعار هواداری در دنیای فوتبال است که از سوی هواداران لیورپول بارها و بارها در ورزشگاه آنفیلد در بندر لیورپول طنین انداز شده است. هواداران این باشگاه بندری نشین، فارغ از اینکه جایگاه تیم‌شان کجاست یا چه کسی سرمربی آنهاست، در بحران هستند یا در صدر، این شعار را قبل، حین و بعد از مسابقه می‌خوانند. برای آنها باشگاه فراتر از زندگی است اما بی تفاوتی هم به شرایط باشگاه نیستند. یورگن کلوپ که در جامی در کشور انگلیس و اروپا وجود داشت را برای این تیم به ارمغان آورد، قرار است در پایان فصل از این تیم جدا شود. نگرانی‌ها از حضور سرمربی تازه وارد افزایش یافته و علامت سوال بزرگی را در ذهن هواداران این تیم ایجاد کرده است. آنسوی دیگر شرایط برای یونایتد که در ۲۴ آوریل ۱۹۰۲ یعنی ۱۲۲ سال پیش در چنین روزی تاسیس شده، بدتر از لیورپولی‌هاست. باوجودی که یونایتد موفق شد هفته گذشته راهی فینال افسای کاپ شود اما هواداران این تیم از شرایط فنی تیم‌شان با هدایت تن‌هاخ هلندی اصلاً راضی نیستند. این تیم فصل آتی قطعاً در لیگ قهرمانان اروپا غایب است و مشخص نیست چه کسی سرمربی آتی آنها خواهد بود. بررسی شرایط فنی و مدیریتی این دو باشگاه سوزه اصلی گزارش امروز است.

بریتانیایی که یونایتد را از جنگ قطری هادر آورد

وضعیت مدیریتی در باشگاه منچستریونایتد چندان بر وفق مراد هواداران نیست. این تیم که در اختیار مالکان آمریکایی قرار دارد با ریخت‌پاش‌های بی‌دلیل و البته گاهی خساست‌انگیز جمع‌مدعیان قهرمانی در لیگ قهرمانان اروپا سال‌هاست که خارج شده‌اند. بعد از رفتن فرگوسن نیز وضعیت فنی این تیم دیگر مشابه آنچه با مدعیان رقابت می‌کردند، نشد.

خاندان گلیرز اما نوامبر سال گذشته اعلام کرده بودند برای فروش باشگاه، پیشنهادات را بررسی خواهند کرد و سرانجام پس از یک سال، با وجود مشتری دست به نقدی چون خاندان سلطنتی آل‌ثانی قطر، سر جیم راتکیل به‌عنوان هوادار قدیمی منچستریونایتد با برادران گلیرز به توافق رسید. جاسم بن حمد آل‌ثانی در راه خریداری سهام باشگاه منچستریونایتد به‌صورت رسمی اعلام کرد، بیش از ۶ میلیارد دلار برای خرید ۲۵ درصد سهام این باشگاه هزینه نمی‌کند چرا که این باشگاه در روزهای درخشانی نیست که بیش از این ارزش داشته باشد! همین جمله منفی کافی بود تا هوادار قدیمی یونایتد یعنی راتکیل با افزایش سرمایه ۳۰۰ میلیون دلاری، ۲۵ درصد سهام این باشگاه را به ارزش ۶ میلیارد و ۳۰۰ میلیون دلار از آن خود کند. پس از به عهده گرفتن رسمی مالکیتش در منچستریونایتد، سر جیم راتکیل به‌تندی برای بلندنمدت خود را برای آینده بیان کرد. او به‌سراغ فرگوسن، سرمربی افسانه‌ای این تیم قول داد به ۱۱ سال «بدیختی کامل» پایان دهد و فاصله بین منچستریونایتد و لیورپول را کم کند تا جایی که این دو تیم را به زیر یک‌سقف! سرمایه‌گذار جدید بریتانیایی اعلام کرده، بیش از ۲۰۰ میلیون دلار تا پایان سال ۲۰۲۴ برای این باشگاه هزینه خواهد کرد.

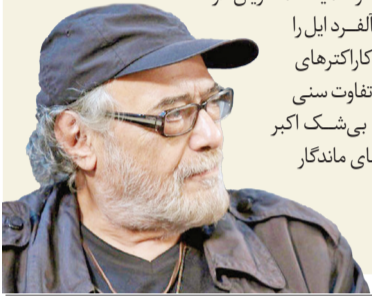
بریتانیایی اهل حاشیه

میلیارد ۷۱ ساله اما بعد از پیروزی در سهام ۲۵ درصدی این باشگاه به هواداران یونایتد هشدار داد که قرار نیست تغییر و بازگشت به روزهای رویایی طی یک‌سبب رخ دهد و محقق شود. او تأکید کرد که اهداف بزرگش در سال ۲۰۲۷ به حقیقت خواهد پیوست و باید صبور بود. او افزود: «اگر این یک برنامه ۱۰ ساله بود، صبر هواداران تمام می‌شد، اما مطمئناً برای رسیدن به آن به یک

چهره

بزرگداشت زنجان پور در زادروز سمندریان

آنها که اهل تئاترند، جایگاه «اکبر زنجان‌پور» را خوب می‌دانند و همین کافی است تا دانشجویانش در زادروز استاد حمید سمندریان برای او بزرگداشت بگیرند. هر چند نسل جدید تماشاگران تئاتر نتوانسته‌اند هنرنمایی زنجان‌پور را روی صحنه ببینند، اما قدیمی‌های تئاتر نمی‌توانند حضور تاثیرگذار و استعداد شگرف او را در نمایش‌های «نگاهی از پل» و «ملاقات بانوی سالخورده» فراموش کنند. شاید اولین بازی حرفه‌ای او در تئاتر در نمایش «نگاهی از پل» بود که در کنار سوسن فرخ‌نیاه‌عنوان یکی دیگر از دانشجویان مستعد دانشکده هنرهای زیبا درخشید و بار دوم بود که خود را به‌عنوان استعدادی غیر قابل انکار اثبات کرد؛ در نمایش «ملاقات بانوی سالخورده» نوشته فردریش دورنمات و کار حمید سمندریان، او در آن نمایش نقش آلفرد ایل را بازی کرد که یکی از کاراکترهای مهم نمایشی است و تفاوت سنی زیادی با آن داشت. بی‌شک اکبر زنجان‌پور از چهره‌های ماندگار تئاتر ایران است.

کتابخانه

مسئله بچه‌دار شدن و نازایی

کتاب نادانستان «گورهای بی‌سنگ» با زیرعنوان «۹ جستار درباره نازایی»، نوشته بنفشه رحمانی در ۱۳۱ صفحه با قیمت ۱۴۰ هزار تومان در نشر چشمه منتشر شده است. این کتاب به شیوه‌ای مستند، ماجراهای واقعی خانواده‌هایی را بازگو می‌کند که تصمیم به بچه‌دار شدن گرفته‌اند. «گورهای بی‌سنگ» تلاش زنانی را روایت می‌کند که دچار مشکل ناباروری هستند و می‌خواهند بچه‌ای داشته باشند. نویسنده در پی آن است که کمتر کسی از آن‌ها حرف می‌زند.

گورهای بی‌سنگ

نویسنده:

بنفشه رحمانی

انتشارات: چشمه

«گورهای بی‌سنگ» تلاش‌های زنی را روایت می‌کند که برای بچه‌دار شدن دچار مشکلاتی است و او برای برطرف کردن مسئله، درگیر عواطف و احساساتی شده و گویی بدون داشتن فرزند خود را کامل نمی‌داند و همه زندگی خود را صرف رفع مشکل بچه‌دار شدن کرده است. نویسنده در «گورهای بی‌سنگ» سوال‌هایی تلخ، عمیق و بنیادی از مسئله بچه‌دار شدن مطرح می‌کند و در پی یافتن پاسخ‌هایی شخصی برای این پرسش‌هاست.

تاریخ

روز جهانی گرافیک

۲۷ آوریل روز جهانی گرافیک است. نامگذاری این‌روز در ۲۷ آوریل ۱۹۹۵ توسط کیم پاولسون، نایب‌رئیس وقت ایکوگرا (به سازمان‌های جهانی پیشنهاد شد. هدف از این مناسبت، افزایش آگاهی

در زمینه‌های بین‌رشته‌ای در میان جوامع مختلف دنیاست. در سال ۱۹۹۷ نیز ایکوگرا (از طراحان دعوت کرد تا با ارائه تعریف تازه‌ای از طراحی در آغاز هزاره جدید شرکت کنند. آثار گرافیکی ارسال و دسته‌بندی شد و در گردهمایی جامعه جهانی طراحی در کنگره جهانی طراحی ایکوگرا در پونتادال ایسته اروگوئه نمایش داده شدند. ایکوگرا (به امروز ایکو-دی (International Council of Design) خوانده می‌شود، در سال ۱۳۴۲ برای گرد هم آوردن انجمن‌ها و محافل طراحی گرافیک در جهان تاسیس شده است و انجمن صنفی طراحان گرافیک ایران نیز حدود ۲۲ سال پیش عضویت آن را پذیرفته است. گرافیک نوعی هنر تجسمی است که تاریخچه پیدایش آن به دوره غارنشینی بازمی‌گردد. به‌مرور زمان از تزیینات شکل‌های ساده جای خود را به آثار هنری فاخر داد و هنری به‌نام گرافیک شکل گرفت که البته برخی آن را با نقاشی اشتباه می‌گیرند.